

Volební program do AS FEL Jan Kyncl

1/ Děkuji, že jste se proklikali až sem!

2/ To, co by se dalo označit jako „volební program“ a nebylo by slibování věcí, které AS FEL nemá moc přímo ovlivnit, je velmi stručné:

- nebudu se bát říci veřejně svůj názor směrem „nahoru“
- budu rád za všechny názory
- pokud budu v legislativní komisi, budu se na základě poměrně bohatých zkušeností snažit psát předpisy dobře
- i pokud většinový názor AS FEL bude rozdílný od mého, budu se snažit pomoci její prosadit (legislativní rozборы, jednání s lidmi, hledání názorových partnerů...)
- při schvalování členů Vědecké rady se budu ptát, jestli dotyčný skutečně bude na zasedání většinou přítomen (malá účast je velký problém při habilitacích atd.) a nenechám se oslnit (z mého pohledu) řečmi z cesty o MIT, místech pro parkování na dvoře FEL pro laureáty Nobelovy ceny a Muska....

3/ Nic moc, co? Podívejte, formální pravomoci AS FEL jsou velmi omezené a nakonec je to podle mého názoru dobře. Fakultu řídí děkan, kolektivní orgán nemá odpovědnost atd. atd. Senát sice schvaluje rozdělení finančních prostředků přidělených fakultě (grantových a podobně se to netýká), nicméně když navržený rozpočet neschválí, přijde rozpočtové provizorium a vina za způsobené těžkosti padne na senátory. Senát schvaluje pravidla přijímacího řízení, jenže tam fakulta dělá umění možného a volnosti mnoho není. Senát také může odhlasovat návrh na odvolání děkana, což je ovšem ryze teoretické: jednou jsem to úspěšně zkusil a nevěřili byste, kolik špíny, pomluv a podobně se na mě sneslo. Děkuji, nechci:-)

4/ Tak aspoň pár námětů, které „bych chtěl komunikovat“ (strašné slovní spojení, ale věcně správné, jednání jsou veřejná a je z nich veřejný zápis a tak členství dává možnost alespoň říci, co si člověk myslí):

- „Když něco funguje, nemají se do toho strkat ruce“. Pokud do toho ruce strkat chceme, měli bychom hooodně přemýšlet, jestli něco nepokazíme. Pro příklady není třeba chodit daleko, třeba kariérní řád vedoucí lokálně k nedostatku učitelů. Každé zásadnější rozhodnutí by měla předcházet analýza dopadů. Senát má víc hlav, než vedení FEL a víc lidí spíše napadnou možné důsledky. Když se rozhoduje jak zlepšit provoz elektrárny, také jsem rád za větší tým. Nápady často vypadají pěkně... a dopadnou „jako vždycky“:-) Uvedu příklad: Oponent diplomky nesmí být ze stejného pracoviště, jako její vedoucí (s argumentací aby nebyl podjatý). Krása... teoreticky skvělé. Jenže když je mi padesát, učil jsem, tykám si a jsem kamarád s lidmi z dalších tří koncových kateder EEM. Ti lidé nejsou o nic nepodjatější, než kolegové z mé katedry, jen dané problematice méně rozumějí (tak jako já méně rozumím tomu, co dělají oni). Výsledek? Podjatosti nebylo (ostatně

žádná nebyla, posudky jsou veřejné stejně jako práce, pochválím nepěknou práci, abych měl ostudu??) a shánění oponentů je těžší (kdo chce oponovat něco, co nedělá, nebo jen okrajově?).

- „Čest práci každé, která dobro plodí!“. Proč chtít po každém, aby stále stoupal, proč ukončovat smlouvy dobrým učitelům, kteří se včas nestanou docenty? Absolventi doktorských programů na silnoproudu mám utíkají na Strojárnu... je to to, co chceme? Když někdo krásně cvičí obvody, algebru, nebo EN1, má i víc než šest stejných cvičení týdně, měli bychom ho obdivovat a být rádi, že to nejsme my... proč ho chtít propouštět nebo nutit dělat docenturu, když nechce?
- „Jednorozměrná metrika škodí“. Vedoucím (naštěstí neúspěšného) „elektroenergetického“ (nám se to stalo, ale jiným se to může stát taky, věřte) projektu je navržen „velký vědec s velkým H“, vedoucími podsekcí projektu „o něco menší velcí vědci s o něco menším velkým H“... ovšem dotyční o elektroenergetice skutečné, nepublikační, nevědí v podstatě nic a v reálné elektroenergetice je nikdo nezná (to může být výhoda, protože některé jejich výroky jsou elektroenergeticky chocholouškovské). Na pozice těch, co mají spíše pracovat, než sklízet, pak lidé z elektroenergetiky. Ostatně je to jako když se dva profesori spořili, jestli Sparta, nebo Slávie a argumentovali svými H faktory. Dětské, hloupé...a bohužel jak reálné! Vedete 5 závěrečných prací, jste tutorem více než deseti samoplátců, pracujete na hospodářských smlouvách s průmyslem, učíte přes 15 hodin týdně... a vedení zajímají jen impaktované publikace (nic proti nim). Ostatně plakátek u paternosteru „vědci ne“ ukazuje druhou janusovskou tvář tohoto přístupu... myslím, že to škodí i skutečným vědcům.
- „Je to o ekonomice!“ Studenti chtějí více volitelných předmětů a chápu je. Ale katedry se musejí uživit. Za odučenou výukovou hodinu je méně než 300,- Kč a v tom je zdravotní a sociální pojištění... atd. Instalátér by za to nehnul hasákem. Kdysi byla „věda“ dotována výukou. Dnes by to znělo jako sprosté slovo. Ale bez změny financování ve prospěch výuky o moc více volitelných předmětů nebude. Na všech fakultách se peníze „za vědu“ přidělují proporčně podle toho, jak v jednotlivých kategoriích výstupů přicházejí od státu. U nás ne... těm „horším, méně prestižním“ pomůžeme tím, že jim ubereme. Moje katedra tak přichází ročně o cca 2 miliony Kč. Propustili jsme lidi, snížili úvazky, máme víc práce na projektech... opravdu bychom raději učili volitelné předměty, ale v červených číslech být nechceme.
- Všechny akreditace za posledních 15 let byly pod tlakem času a nešlo vystavět program od konečných požadavků na znalosti a dovednosti absolventům logicky a s návaznostmi. Zkusme začít už teď plánovat změny... ne nutně hned akreditace podávat, ale když na to bude vhodná doba, být připraveni. Případně i na „dlouhý program“.

5/ Upřímně přiznávám, že kandiduji víc kvůli naléhání kolegů, doktorandů a studentů, než že bych toužil trávit čas na zasedáních, jednáních, při přípravě materiálů, studiem zákonů a vyhlášek... a v neposlední řadě v hovorech i s lidmi, kterých si příliš nevážím, ale nějak se stalo, že jsou dnešními celebritami. Poznal jsem tolik profesorů obzvláštníků, že rozhodně netoužím po tom titulu, nechci být děkan atd. Mám svůj svět, svůj tým, svoje vztahy a zázemí.

Na druhou stranu pokud mě zvolíte, budu ty věci dělat a beze strachu: když potkávám svoje bývalé studenty, teď spolumajitele firem, manažery, hlavní inženýry, tak se celkem pravidelně ozve přání, „aby mě na FEL konečně tak naštváli, že odejdu k nim“.

Nevím... celebrity FEL se zatím hodně snažily, ale dostatečně mě naštvat nedokázaly. Zatím to chci ještě zkusit trošku změnit.

6/ Díky za případnou podporu, klidně se ptejte nebo mi nadávejte na facebooku (jsem tam pod svým jménem), na fóru, přímo na kyncl@fel.cvut.cz a nebo v T2: B3-356.

Jan Kyncl